

רע"פ 902/21 - משה בן לולו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 902/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: משה בן לולו

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק עפ"ג 2557-12-20 מיום 13.1.2021 שניתן על ידי כב' הנשיאה רויטל יפה-כ"ץ וכב' השופטים יואל עדן וגילת שלו ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד אלי אהרונסון

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' הנשיאה ר' יפה-כ"ץ וכב' השופטים י' עדן וג' שלו) מיום 13.1.2021 בעפ"ג 2557-12-20, בגדרו נדחה ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה (להלן: בית משפט השלום) בבאר שבע (כב' השופטתא' גרבי) בגמ"ר 2976-08-18.

רקע והליכים קודמים

1. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 4.9.2017 בשעות הבוקר, המבקש נהג ברכב בכביש 25 מכיוון באר שבע לדימונה, בתנאי ערפל. באותה עת, עומר ימין ז"ל (להלן: המנוח) החנה את רכבו בשולי הימניים של כביש 25, מיד לאחר מדרכה ותחנת אוטובוס שהיו במקום, וזאת באזור סיומה של עקומה שמאלה. שדה הראייה היה פתוח,

ונתן היה להבחין בין היתר בעקומה, במדרכה ובתחנת האוטובוס וברכבו של המנוח. המבקש סטה עם רכבו ימינה, עלה על המדרכה שהייתה במקום, ולבסוף התנגש עם רכבו ברכב של המנוח. כתוצאה, רכבו של המנוח נדחף לכיוון מעקה הבטיחות, הוסט חזרה לכיוון שמאל ונעצר, ורכבו של המבקש המשיך בתנועה, התהפך ונעצר. המנוח נחבל קשות בראשו ובאיבריו הפנימיים, פונה לבית החולים כשהוא מורדם ומונשם ונפטר לאחר שלושה ימים. המבקש הורשע, לאחר הודאתו, בביצוע עבירת גרימת מוות ברשלנות לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961. בין הצדדים נערך הסדר טיעון, לפיו תטען המשיבה לעונש מאסר של 10 חודשים והמבקש יהא חופשי בטיעונו.

המבקש נמצא מתאים לעבודות שירות. שירות המבחן עמד על עברו הפלילי והתעבורתי של המבקש, הכולל 26 הרשעות בעבירות תעבורתיות, על התייחסותו הביקורתית לעברו התעבורתי, על הבעת הצער על מותו של המנוח, ומנגד על גישתו הקורבנית של המבקש. לבסוף, שירות המבחן המליץ להתחשב בגילו ובמצבו הרפואי של המבקש ולהטיל עליו עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד תשלום פיצויים.

בגזר הדין, בית משפט השלום התייחס לשכיחותן של תאונות דרכים קטלניות, ולכללים המנחים בדבר ענישה בשל גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות. נקבע כי יש לייחס למבקש רף רשלנות בינוני, וכי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד פסילה הנעה בין 6 ל-15 שנים. בית המשפט שקל את נסיבותיו האישיות הקשות של המבקש, עיקרון קדושת החיים, מידת הרשלנות הבינונית והסדר הטיעון, והטיל עליו 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה למשך 8 שנים ופסילה מותנית. הודגש כי נוכח רף הרשלנות בעניינו של המבקש ומדיניות הענישה הנוהגת, נדחק מקומן של הנסיבות האישיות אל מול עיקרון קדושת החיים, ומשכך לא ניתן להסתפק בעונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

2. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי על גזר הדין, נדחה. בית המשפט המחוזי קבע כי עונשו של המבקש לא חורג מהטווח שעליו הסכימו הצדדים בהסדר הטיעון, ולכן אין מקום להתערב בו. עוד התייחס בית המשפט לצורך בענישה מחמירה של מי שהורשעו בגרימת מוות ברשלנות, וזאת בשל עיקרון קדושת החיים והצורך בהרתעת הרבים. בית המשפט אימץ את קביעתו של בית משפט השלום לפיה רשלנות המבקש מצויה ברף הבינוני, וצוין כי מרבית טענות המבקש סותרות את האמור בכתב האישום, ממנו עולה כי ניתן היה לראות את רכבו של המנוח טרם התאונה וכי סטיית המבקש מהנהגת הרכב הייתה משמעותית. לפיכך, נקבע כי בית משפט השלום לא החמיר עם המבקש בענישתו, אלא התחשב בנסיבותיו האישיות הקשות, עד כי גזר את עונשו סמוך לעונש המינימום הקבוע בחוק.

המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, היא הבקשה שלפניי, וביום 9.2.2021 הוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר.

נימוקי הבקשה

3. המבקש סבור כי יש מקום ליתן לו רשות ערעור משמתעוררת בעניינו שאלה משפטית עקרונית בדבר פרשנות רף רשלנות. לשיטתו, עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות כי מדובר ברף רשלנות נמוך. עוד מוסיף המבקש כי שגו הערכאות קמא עת לא הורו על ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, וזאת בראי נסיבותיו האישיות והמלצת שירות המבחן.

4. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעורב"גלוגלשלישי" תינתן במקרים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי שלה צדדים, אובמקרים חריגים, משיקולי צדק או בשל חשש שנגרם למבקש עיוות דין מהותי (רע"פ 5959/20 באדוסי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (3.9.2020) (להלן: עניין באדוסי)). חרף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשה אצטלה עקרונית, הרי שהיא ממוקדת בעניינו הפרטי ואינה מעוררת כל שאלה בעלת חשיבות משפטית.

הבקשה מופנית נגד חומרת עונשו של המבקש, עילה שכלל אינה מצדיקה מתן רשות ערעור, למעט במקרים חריגים, בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה בעבירות דומות (עניין באדוסי, פסקה 4). בעניינו, העונש שהושת על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה במקרים דומים, וממילא אינו חורג במידה ניכרת באופן המצדיק את התערבותו של בית משפט זה ב"גלוגלשלישי" (רע"פ 1267/18 אבו סביתאן נ' מדינת ישראל (28.2.2018); רע"פ 1031/19 שלבי נ' מדינת ישראל (28.2.2019)). יתר על כן, העונש אף לא חורג מהסכמת הצדדים כפי שגובשה בהסדר הטיעון. די בכך על מנת לדחות את הבקשה.

לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות הקשות של המבקש, אולם בית משפט זה עמד פעמים רבות על חשיבות הטלתה של ענישה הכוללת מאסר מאחורי סורג ובריא במקרים בהם נהיגה רשלנית הביאה לקיפוח חיים (רע"פ 4953/20 זיתאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 והאסמכתאות שם (4.8.2020)), ולא מצאתי כי עניינו של המבקש מצדיק סטייה מכלל זה. הגם ששירות המבחן המליץ על ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות, המלצתו אינה מחייבת את בית המשפט, אלא משמשת ככלי עזר המסייע לבית המשפט בהכרעתו (רע"פ 2554/20 עביד נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (27.4.2020)). בית משפט השלום דחה את המלצת שירות המבחן בשל פסיקת בית משפט זה ועיקרון קדושת החיים, וקביעותיו אומצו על ידי בית המשפט קמא. יתר על כן, בית משפט השלום התחשב לקולה בנסיבותיו האישיות הקשות של המבקש, ואני סבור כי הענישה מאוזנת וראויה בנסיבות העניין.

5. אשר לטענת המבקש בדבר קביעת רף הרשלנות, אין בה כדי להצדיק מתן רשות ערעור, משהיא עוסקת בעניינו הפרטי ומנוגדת לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה, לפיהן ניתן היה להבחין בעקומה בכביש וברכבו של המנוח.

6. סוף דבר, הבקשה למתן רשות ערעור נדחת. המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביס"ר דקל ביום 20.4.2021 עד השעה 08:00, כשברשותו תעודת זהות. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336.

ניתנה היום, ט"ז באדר התשפ"א (28.2.2021).

